

И все же стать идеологической основой для современного украинского общества рекламе удастся вряд ли. Проблема в том, что, по данным различных социологических опросов, около половины респондентов негативно относятся к рекламе в целом.

Многие просто не воспринимают экономической сущности рекламы и ее роли в развитии рынка, да и не могут воспринять в силу укоренившихся стереотипов. Причины этого явления лежат в недавней истории.

Реклама, появившаяся на постсоветском пространстве, вначале имела громадный кредит доверия у населения, т.к. на рекламу было спроецировано доверие к существовавшим в СССР официальным масс-медиа (где информация имела практически силу "истины в последней инстанции").

Однако после ряда разочарований (финансовые "пирамиды", некачественные товары, ложные обещания и т.п.) рекламу попросту возненавидели, что и подтверждают результаты социологических опросов населения.

Список литературы:

1. Уточненный прогноз объемов рекламного рынка Украины на 2005 и 2006 гг. // Маркетинг и реклама. – 2005. – №7-8. – С.78-79.

2. Немировский В. Г. Массовое сознание и бессознательное как объект постнеклассической социологии. // Социс. – 2006. – №2. – С.15-16.

Шостак Вероніка Петрівна
(студентка Запорізького національного університету)

Проблеми побудови інформаційного суспільства в Україні

Стрімкий розвиток інформаційних і комунікаційних технологій (ІКТ) докорінно змінює наше життя: економіку і політику, міжнародні відносини і культуру. В наш час, нові технології стали ефективним засобом комунікацій, які з успіхом можуть використовуватися, доповнюючи засоби масової інформації. Інформаційна революція останніх десятиліть все більше визначає сутність нашої епохи. Новітні інформаційні технології і їх

найяскравіше втілення - Інтернет здійснюють могутній перетворюючий вплив на всі сфери життя сучасного суспільства.

Сьогодні процеси інформатизації, комп'ютеризації і розвитку телекомунікацій дозволили створити серйозні передумови й умови переходу України до інформаційного суспільства, інтеграції країни у світове інформаційне співтовариство.

Багато українських вчених займається вивченням проблеми становлення інформаційного суспільства в Україні. Так, глобальні інформаційні процеси розкриті в роботах українського дослідника О. Зернецкої. Політичні аспекти інформатизації виділені і досліджені в працях В. Горбатенка, А. Силенко, А. Дубаса, В. Коляденка та ін. В Україні загальну проблематику інформаційного суспільства розроблюють: Лях В.В., Нечитайло В.М., Журба С., Недбай В.В. та ін..

Разом з великими перспективами, що відкриваються перед нашою країною, існує і багато проблем в пристосуванні, в адаптації політичної культури інформаційного суспільства до сучасних українських умов. Існують також і можливі негативні наслідки, які може визивати надмірна інформатизація, що також треба розглянути, говорячи про проблеми переходу України до інформаційного суспільства.

Можна виділити наступні загальні проблеми побудови інформаційного суспільства в Україні:

- нестабільність політичного та економічного становища в країні, що не дозволяє державі швидко й ефективно вирішувати економічні та організаційні проблеми забезпечення переходу до інформаційного суспільства, розрахованого на тривалу перспективу;

- зростаючий рівень регіоналізації деяких частин країни, зниження рівня і можливостей централізованого управління, зростання ступеня впливу, у тому числі і фінансового, місцевих органів влади на хід процесів інформатизації;

- економічні умови, характерні для перехідної економіки України: відсутність вільних інвестицій для фінансування програм і проектів, що реалізують стратегію переходу до інформаційного суспільства, істотне падіння обсягів виробництва і насамперед у

високотехнологічних галузях, загальний застій в економічній діяльності і значне зниження рівня життя населення;

- недостатньо високий (у порівнянні з розвитими країнами) рівень розвитку інформаційно-комунікаційної інфраструктури і промислового виробництва інформаційних засобів, продуктів і послуг, відсутність у держави засобів для їхньої модернізації і розширення. Технічний рівень і масштаби застосування інформаційних технологій залишаються низькими порівняно з європейськими показниками. Так рівень забезпечення засобами зв'язку в Україні і Європі становить відповідно, %: фіксованими телефонними лініями – 30 і 40, мобільною телефонією – 5,5 і 50, Інтернетом – 4,5 і 36. близько 3 млн. українців роками чекають на підключення телефонної мережі [1;34];

- досить висока вартість користування Мережою. Хоч розцінки на послуги провайдерів, що забезпечують зв'язок користувача з Всесвітньою павутиною, постійно знижуються, оплата все ще залишається непосильною для багатьох власників комп'ютерів. За даними досліджень, які були проведені в Україні “кількість українських користувачів Інтернету наприкінці 2000 року досягла 650 тисяч, що складає трохи більше 1 % населення . 2002 року користувачами Інтернету стали вже 2,5 мільйона чоловіків (5 % населення). За розвитком інформаційних технологій (телефонний і мобільний зв'язок, Інтернет) Україна посідає 85 місце у світовому рейтингу” [2;38]. Правда, до цих даних треба ставитися із засторогою: точних масштабів інтернетизації у нас не знає ніхто;

- повільне впровадження проекту «Електронний уряд України», що може стати реальним шансом наздогнати розвинуті країни у розбудові ефективного уряду і прискорити формування відкритого громадянського суспільства;

- не вироблена необхідна правова база побудови інформаційного суспільства. Хоча у 1998 р. були прийняті Закони України «Про Концепцію Національної програми інформатизації», у 2000 р. – Указ Президента України «Про заходи щодо розвитку національної складової глобальної інформаційної мережі Інтернет та широкого доступу до цієї мережі в Україні», у 2003 р. Верховна Рада України прийняла Закон «Про телекомунікації», з 1 січня

2004 р. набрали чинності Закони України «Про електронний документ і електронний документообіг», а також «Про електронний цифровий підпис». Загалом процес інформатизації в Україні регулюється майже 150-а законодавчими актами [3;32].

Таким чином, забезпечення переходу України до нового етапу розвитку можливо за наступних умов: модернізація інфокомунікаційної структури, розвиток інформаційних, телекомунікаційних технологій; ефективне формування і використання національних інформаційних ресурсів і забезпечення широкого доступу до них; забезпечення громадян суспільно значимою інформацією, розвиток незалежних засобів масової інформації; створення необхідної правової бази побудови інформаційного суспільства.

Список літератури:

1. Гордієнко Я.Я., Лисенко М.Є. Проблеми розвитку інформаційного суспільства в Україні // Науково-технічна інформація. - 2004. - № 2. - С. 34.

2. Рудницька Т. «Інтернетизація» і «вестернізація» життєвого світу особистості в Україні. – Круглий стіл «Особистість у контексті глобалізації»// Соціологія: теорія, методи, маркетинг. – 2002. - № 2. – С. 38.

3. Гордієнко Я.Я., Лисенко М.Є. Назв. стаття. – С. 32.

В.О. Черняков
(Київський національний економічний
університет ім. Вадима Гетьмана)

Інформаційні технології в освіті як складова розбудови інформаційного суспільства в Україні

Розвиток інформаційних технологій викликав необхідність змін у процесі передачі та генерування знань, в першу чергу у освіті. Спостерігається взаємовплив освіти на розвиток інформаційних технологій та успіхи інформаційних технологій на рівень освіти.

Майбутнє буде вимагати від тих, хто отримує освіту, великого запасу знань в галузі сучасних технологій. Сьогодні вже велика